

Son Yıldız İçin

– Suheyla · 13 Ekim 2016

Hurma dallarına gücenik öyküler,
Rüzgarlarını bilinmez coğrafyaların
Kıyılarına taşırken,
Maziden kalan sedef işlemeli
Tokasını saçlarına takan kadınlar
Taş plakların yaşlanmaz şarkılarına
Kulaklarını dayıyorlar
Usulca

Kırkikindi yağmurlarına kanatlarını
Ödünç veren mavi kelebekler
Mezar sessizi mektuplarını
Karanfil dudaklarından emziren genç kızlar
Yüreğinde kaybolan güneşin son ışıklarına
Denizin terini serperken
Mermerlerin nefesinde
Mumlar ağlar
Sütunlar savrulur
Ufukta kaybolan güneş ağlar
Sokakların gövdeleri kurur
Suskun çığlıkların gölgelerine uzanırken.

Sırrını göğsünde taşıyan aşıklar
Serentatlarını çürütürken
Suyu kurumuş bir tarihin çeşmesinde
Vakitler dilini düğümlüyor
Tırnaklarından
Son yıldızı yeryüzüne indirirken
Suskun limanlar
Söndürüyor hafızanın cılız ışıklarını

Şiirler okuyan adamların
Kırık vazolara saklanan sabahlarında
Faslı kadınların peçelerine
Yorgun kubbelerden

Gücenmiş ayetler devriliyor apansız...

Gece öncesi harflerle
İkindiden kalma haylaz dudakları
Yorgun çiçeklerini avutamazken
Kapı aralığında yarım kalan mektuplarını
Onca yorulmuş yeryüzünün
Bütün çiçekleri için
Kırık gözyaşlarını
Allah' a sunuyor.
SON YILDIZ İÇİN
SÜHEYLA